

WOJEWODA
WARMIŃSKO - MAZURSKI

Olsztyn, 4 lipca 2019 r.

URZĄD GMINY LUBOMINO
PUNKT KANCELARZYNY
W PĘYNEŁO

PN.4131.361 .2019

2019 -07- 09
Nr z dz. k. 3343 Ilość z...
podpis.....

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r., poz. 506), **stwierdzam nieważność załącznika do uchwały Nr IX/57/2019 Rady Gminy Lubomino z dnia 25 czerwca 2019 r. w sprawie określenia wzoru wniosku o wypłatę dodatku energetycznego, w zakresie sformułowania „(oryginał do wglądu)”, odnoszącego się do dołączanej kopii umowy kompleksowej / umowy sprzedaży energii elektrycznej zawartej z przedsiębiorstwem energetycznym oraz sformułowania „Oświadczam, że jestem świadoma/świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”**

UZASADNIENIE

Uchwałą, o której mowa na wstępie, doręczoną organowi nadzoru w dniu 3 lipca 2019 r. Rada Gminy Lubomino, powołując się na art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym i art. 5d ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755 z późn. zm.), określiła wzór wniosku o wypłatę dodatku energetycznego, stanowiący załącznik do przedmiotowej uchwały.

Na wstępie przedmiotowych rozważań wskazać trzeba, że zgodnie z art. 7 Konstytucji RP, organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Oznacza to, iż każda norma kompetencyjna musi być tak realizowana, aby nie naruszała innych przepisów ustawy. Zakres upoważnienia musi być zawsze ustalany przez pryzmat zasad demokratycznego państwa prawnego, działania w granicach i na podstawie prawa oraz innych przepisów regulujących daną dziedzinę. Realizując kompetencję prawodawczą, organ musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu.

W myśl art. 5d ust. 2 ustawy - Prawo energetyczne, rada gminy określa, w drodze uchwały, wzór wniosku o wypłatę dodatku energetycznego. Natomiast stosownie do ust. 1 ww. art. 5d, dodatek energetyczny przyznaje wójt, burmistrz lub prezydent miasta, w drodze decyzji, na wniosek odbiorcy wrażliwego energii elektrycznej. Do wniosku dołącza się kopię umowy kompleksowej lub umowy sprzedaży energii elektrycznej.

Działając na podstawie cytowanych przepisów, Rada Gminy Lubomino postanowiła, że do wniosku należy dołączyć kopię umowy kompleksowej względnie umowy sprzedaży energii elektrycznej zawartej z przedsiębiorstwem energetycznym i przedstawić ich oryginał do wglądu. Powyższymi regulacjami zmodyfikowano

obowiązek dołączenia do wniosku jedynie kopii umowy kompleksowej lub umowy sprzedaży energii elektrycznej.

Podkreślić należy, że rada gminy nie może regulować ani modyfikować w uchwale tego, co jest już uregulowane w akcie wyższego rzędu, tak jak ma to miejsce w kwestionowanym postanowieniu. Uchwalając przepisy prawa miejscowego, rada gminy winna przestrzegać zasady przyzwoitej legislacji, a także przepisów Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r., poz. 283), stanowiących, w myśl art. 87 ust. 1 Konstytucji RP, źródło powszechnie obowiązującego prawa. Organ stanowiący gminy, uchwalając akt prawa miejscowego, zobowiązany jest do uwzględniania przepisów § 118 i § 137 w zw. z § 143 załącznika do powołanego rozporządzenia. Stosownie do powołanych regulacji, w akcie wykonawczym nie powtarza się tego, co zostało wcześniej przez prawodawcę unormowane w przepisie powszechnie obowiązującym. Nie zamieszcza się także przepisów prawnych niezgodnych ze wskazanymi aktami normatywnymi, a więc przepisów modyfikujących ich treści. Naruszenie tego zakazu i wprowadzenie do uchwały przepisów ustawowych, powoduje rażące naruszenie prawa i skutkuje koniecznością stwierdzenia nieważności tych przepisów. Sprzeczne z prawem jest dokonywanie zmian w przepisach ustawowych i regulowanie niektórych kwestii, w sposób odmienny niż w ustawie. Oznacza to, że powszechnie obowiązujący porządek prawny narusza w stopniu istotnym nie tylko regulowanie przez radę gminy raz jeszcze tego, co zostało już uregulowane w źródle prawa powszechnie obowiązującego, lecz również modyfikowanie przepisu ustawowego przez akt wykonawczy niższego rzędu (wyrok WSA w Olsztynie z dnia 7 listopada 2017 r., sygn. akt II SA/Ol 722/17).

Ponadto w załączniku do uchwały Rada Gminy Lubomino, w sposób nieuprawniony, zobowiązała wnioskodawcę do złożenia oświadczenia o tym jest, że jest świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia w zakresie danych wpisanych w formularzu wniosku.

Zobowiązanie do złożenia wyżej wymienionego oświadczenia, pod groźbą odpowiedzialności karnej, nie znajduje jednak uzasadnienia w przepisach prawa.

Zgodnie z art. 233 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz.U. z 2018 r. poz. 1600 z późn. zm.), kto, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8. W myśl § 1a ww. art. 233, jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę z obawy przed odpowiedzialnością karną grożącą jemu samemu lub jego najbliższemu, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Warunkiem odpowiedzialności jest, aby przyjmujący zeznanie, działając w zakresie swoich uprawnień, uprzedził zeznającego o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznanie lub odebrał od niego przyrzeczenie (art. 233 § 2). Przepisy § 1-3 oraz 5 stosuje się odpowiednio do osoby, która składa fałszywe oświadczenie, jeżeli przepis ustawy przewiduje możliwość odebrania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej (art. 233 § 6). W świetle art. 233 § 6 kodeksu karnego, przepisy o fałszywych zeznaniach stosuje się odpowiednio do fałszywych oświadczeń złożonych w postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, jeżeli przepis ustawowy dotyczący tego postępowania wyraźnie przewiduje odebranie oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej.

W wyroku z dnia 18 maja 2009 r. sygn. akt IV KK 459/08 Sąd Najwyższy, stwierdził, iż „upoważnienie do uprzedzenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, o którym mowa w art. 233 § 6 k.k., musi wynikać z ustawy, na podstawie której prowadzone jest postępowanie, zatem takiego upoważnienia nie może kreować akt rangi podustawowej”.

Podkreślić trzeba, że przepisy ustawy – Prawo energetyczne, odnoszące się do przyznania dodatku energetycznego, nie przewidują możliwości odebrania, przewidzianych uchwałą oświadczeń, pod rygorem odpowiedzialności karnej, a zatem Rada Gminy Lubomino, nie była uprawniona do sformułowania wskazanego postanowienia w załączniku do uchwały.

Kwestionowanymi postanowieniami załącznika do uchwały przekroczone zakres upoważnienia ustawowego, muszą one być zatem wyeliminowane z obrotu prawnego.

Mając na uwadze powyższe rozstrzygnięto, jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia, za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

WOJEWODA
WARMIŃSKO-MAZURSKI
Artur Chojecki

Otrzymują:

1. Przewodniczący Rady Gminy Lubomino
2. Wójt Gminy Lubomino